

Spreekbuis

van cliënten voor cliënten

Jaargang
25

Herfst
editie
2018

Inhoudsopgave

Colofon

Jaargang **25** / nr. 3 Herfsteditie 2018

“De Spreekbuis” is een informatie- en gezelligheidsblad voor en door cliënten van Emergis.

Het blad wordt op initiatief van de Centrale Cliënten Raad (**CCE**) uitgegeven.

“De Spreekbuis” verschijnt 4x per jaar.

“De Spreekbuis” informeert de lezers o.a. over zaken die voor hen van belang kunnen zijn, zoals; Activiteiten in woon- en leefomgeving en nieuws & ontwikkelingen uit de GGZ of Emergis in het bijzonder.

“De Spreekbuis” is een product van:
WLB Joannaplantsoen

Redactie Spreekbuis:

Jeroen de Rijcke (eindredacteur)
Pieter Mesu (redactie)
Peter Luysterburg (redactie)

Beledigende, racistische en/of seksistische inzendingen worden geweigerd.

Klachten en vragen betreffende bezorging of inhoud bij:

spreekbuis@zeelandnet.nl

Adres redactie:

WLB Joannaplantsoen
t.a.v. Redactie Spreekbuis
Joannaplantsoen 2, 4462 AV Goes
E-mail: spreekbuis@zeelandnet.nl

Inhoudsopgave

02	Colofon - Inhoudsopgave
03	Van onze redactie
04	CCE
05	CCE
06	Strip
07	Column
08	Het nieuwe bouwen
09	Het nieuwe bouwen
10	Het nieuwe bouwen
11	Het nieuwe bouwen
12	Personeel gezocht
13	Burendag
14	Mag ik me even voorstellen
15	Grappige Foto's
16	Vrijwilligerswerk Emergis
17	Legpuzzel
18	Evenementen Kalender
19	Evenementen Kalender
20	25 jaar Spreekbuis
21	Uitreiking aller eerste Spreekbuis
22	Boekbespreking
23	Boekbespreking
24	Boekbespreking
25	WLB De Eenhoorn
26	Sudoku's
27	WLB Joannaplantsoen
28	Kleurplaat
29	Filippine puzzel
30	Een kortverhaal
31	Een kortverhaal
32	Een kortverhaal
33	Een kortverhaal
34	Budget Recept
35	Budget Recept
36	Spreekwoorden
37	Peter's Moppenhoek
38	Oplossingen puzzels
39	Strip FC Knudde

Beste lezers van “De Spreekbuis”

Het is inmiddels alweer Oktober en dat betekent dat de herfst is begonnen. Als de herfst net zo mooi wordt als afgelopen zomer dan hebben we maar weinig te klagen, want wat hebben we een mooie zomer gehad. Hoge temperaturen, veel zon en maar nauwelijks tot geen regen. Van mij persoonlijk mag het iedere zomer zo zijn maar voor de boeren en fruittelers zou het fijn zijn als er net iets meer regen zou vallen want producten zoals aardappelen, pruimen e.d. zijn niet voldoende gegroeid waardoor ze moeilijk te verkopen waren. Ook veel (wilde) dieren hadden last van de aanhoudende warmte deze zomer want zo kwamen sloten en meertjes droog te staan, waardoor vissen overleden en vogels steeds moeilijker aan drinkwater konden komen. Daarnaast waren er ook veel praktische problemen zoals bijvoorbeeld bruggen die niet meer open en/of dicht gingen door de warmte of dijken die begonnen te scheuren door de droogte. Al met al is deze zomer wel duidelijk geworden dat we nog veel te leren hebben over extreme warme zomers, waarvan we er in de toekomst steeds meer zullen gaan krijgen. Dat gezegd hebben kan ik niet wachten tot het weer zomer is.

Mocht het deze herfst wat minder weer zijn dan heb je altijd nog het geluk dat er De Spreekbuis is om je door die donkere dagen heen te slepen. In deze editie van De Spreekbuis vind je onder andere puzzels, sudoku's, strips, een boekbespreking en nog heel veel meer. Mocht je zelf ook eens iets in De Spreekbuis willen plaatsen schroom dan niet en neem contact met ons op. Ik krijg regelmatig de vraag of je ook een stukje mag plaatsen in De Spreekbuis **zonder** dat je naam erbij geplaatst wordt omdat er in de colofon staat dat anonieme

inzendingen worden geweigerd. Het antwoord op die vraag is **“JA, dat mag”**. Met *“anonieme inzendingen worden geweigerd”* wordt bedoeld dat het bij de redactie wel bekend moet zijn wie het stuk heeft geschreven, maar dat het niet verplicht is om je naam onder het stuk in De Spreekbuis zelf te zetten.

Heb je nog andere vragen omtrent De Spreekbuis of het plaatsen van een stuk(je) in De Spreekbuis neem dan gerust contact op met onze redactie. Alle manieren om in contact te komen met de redactie van De Spreekbuis vindt je terug op pagina 2 van deze uitgave.

De uiterste inleverdatum van eigen stukken voor de wintereditie is 26 november 2018!!

Dus schroom niet en laat van je horen. Voor nu heel veel leesplezier en geniet van de herfst!!!

Centrale Cliëntenraad Emergis

De Centrale Cliëntenraad Emergis, ook wel CCE genoemd, zet zich in voor de belangen van cliënten binnen Emergis. De raad bestaat uit cliënten en ex-clieënten. We richten ons voornamelijk op beleidszaken. Het werkgebied van de raad beslaat geheel Emergis. De Spreekbuis biedt ons in elke editie ruimte om iets te vertellen over onze werkzaamheden.

Nieuwe leden gezocht!

In de lente editie van de spreekbuis hebben we geschreven over de twee nieuwe aspirant-leden die gestart zijn bij de CCE. Inmiddels zijn zij alweer een half jaar aan het werk. Doordat zij ingewerkt zijn hebben we weer ruimte gekregen voor nieuwe leden. De CCE bestaat nu namelijk uit zeven personen en mag uitbreiden naar negen.

De CCE vergadert om de week (oneven weken) op de maandag. Voorafgaand aan de vergadering ontvangen de raadsleden de vergaderstukken. Zo kan iedereen zich goed voorbereiden op het overleg. Er wordt gestart als aspirant-raadslid. In die periode wordt het raadswerk opgebouwd en de tijd genomen om de organisatie te leren kennen. De belasting is ongeveer 4 uur per week. Dit kan, naar mate van wat passend is, verder uitgebreid worden. Bijvoorbeeld door het aansluiten bij werkgroepen, bezoeken van bijeenkomsten enzovoort.

Als raadslid heb je alle ruimte om jezelf te kunnen ontwikkelen. Je bent onderdeel van het team en vervult een belangrijke rol in de organisatie. Je leert veel over de organisatie, gesprekken voeren, mening vormen, stukken lezen enzovoort. Daarnaast bieden wij een leuk en gezellig team.

Heb je interesse gekregen in het raadswerk of zijn er vragen? Neem gerust contact met ons op door te bellen of te mailen.

Vervoer beschermde woonvormen

In januari van dit jaar kregen wij van de locatieraad BW Koestraat te horen dat zij de wens hadden om eigen vervoer bij de woonvorm te hebben.

Dit hadden zij ook al met de teamleider besproken. Eigen vervoer zou ervoor zorgen dat mensen vaker en gemakkelijker activiteiten kunnen ondernemen. Mensen zitten dus minder aan huis gebonden. Wij konden deze wens helemaal begrijpen. We hebben de teamleider van wonen dan ook verzocht om te kijken naar de mogelijkheden hier toe.

Erg leuk is dan ook om te melden dat de inspanningen van de locatieraad BW Koestraat hebben geleid tot een mooi resultaat. Op donderdag 30 augustus zijn namelijk vijf busjes naar diverse woonvormen gegaan. Twee daarvan rijden rond in Zeeuws-Vlaanderen. We hopen dat de cliënten er veel plezier en profijt van gaan hebben.

Durf jij met mij?

Bent u opzoek naar een vriendschap of wellicht een relatie?

Wanneer u in zorg bent bij Emergis en 18 jaar of ouder bent kunt u zich aanmelden bij de website www.durfjijmetmij.nl.

Dit is een contact/ontmoetingssite voor mensen met psychiatrische problematiek. Er zijn diverse zorgorganisaties door het hele land aangesloten.

Teamdag 2018

Vrijdag 14 september hebben we een teamdag gehad. De dag werd georganiseerd door een trainer van Stavoor. Een aantal jaar geleden is deze trainer ook bij ons geweest en dat is toen goed bevallen.

Rond half 10 verzamelde we op de locatie. Een mooie ruimte met openslaande tuindeuren naar een zonnig terras. Dit mooie weer gaf gelijk een beetje extra aan de dag. Rond 10 uur startte de trainer met het programma. Hij had de dag in twee delen gesplitst. Het eerste onderdeel bestond uit samenwerken en het tweede onderdeel zou maar ingaan op de inhoud van het werk.

Wat betreft het samenwerken hebben we diverse oefeningen gedaan. Zo zijn we gestart met een kennismakingsoefening aan de hand van dieren. En vervolgens een geblinddoekte samenwerkingsopdracht.

Na het ochtend gedeelte volgde een heerlijke lunch. Om vervolgens in de buitenlucht weer te starten met een samenwerkingsoefening. Daarna zijn we ingegaan op de inhoud. Waarom is de CCE er? Hoe ga je in gesprek? Waarom is er een CCE nodig? Enzovoort.

We kijken terug op een geslaagde en vooral ook intensieve dag. Het is goed om als groep zulke dagen te hebben. Je leert elkaar nog beter kennen, reflecteert en het geeft weer inspiratie voor de toekomst.

Contactgegevens

cce@emergis.nl

0113 267295

www.clientenraademergis.nl

Strips – FC Knudde

“Zonne energie als melkkoe”

Nu duurzame energie steeds meer vanzelfsprekend wordt, en steeds meer mensen zonnepanelen op hun dak laten plaatsen, komen er ook steeds meer bedrijven die daar indirect van willen mee profiteren, over de rug van deze mensen. Uiteraard is het te prijzen dat er steeds meer duurzame energie wordt opgewekt, want in Nederland is dit momenteel nog maar een paar procent van het gehele energieverbruik en dat moet natuurlijk zo snel mogelijk veel meer worden. Dat er bedrijven zijn die daar geld mee verdienen is ook niet meer dan normaal want de zonnepanelen moeten gemaakt, gemonteerd en onderhouden worden en dat kost nu eenmaal geld.

Wat de laatste tijd wel opvallend is, is het feit dat er twee soorten bedrijven zijn bijgekomen op deze energiemarkt die je of gouden bergen beloven of beweren dat jij jouw opgewekte zonne-energie kan delen met wie jij maar zou willen. Om met die laatste groep te beginnen; Opgewekte zonne-energie kun je nooit delen met wie jij wilt, want als je deze niet gebruikt wordt deze rechtstreeks terug geleverd op het energienet en gaat naar het eerste het beste adres in de buurt waar om stroom gevraagd wordt. Dit zou dus alleen maar kunnen wanneer je een directe stroomlijn naar deze mensen zou laten aanleggen en dat is simpelweg in 99,9% van alle gevallen onmogelijk, behalve als het je directe burens zijn natuurlijk, want dan rol je gewoon een verlengsnoer uit.

Dan zijn er dus ook nog die bedrijfjes die zonnepanelen verhuren. Ik krijg daar in de meeste gevallen een hele vieze bijsmaak van omdat deze beweren dat je er onderaan de streep financieel beter van wordt, maar dat in veel gevallen niet zo is. Je moet namelijk huur betalen voor de panelen, in veel gevallen is je ongebruikte opgewekte energie voor dat bedrijf (en dus niet voor jou) en je moet nog steeds stroom afnemen bij je eigen nuts bedrijf, want als de zon niet schijnt en/of 's nachts wek je namelijk geen energie op. Ook wek je in de maanden november t/m februari nauwelijks stroom op omdat er dan simpelweg bijna geen benutbare zonuren zijn.

Als je trouwens je terug geleverde energie wel zelf mag verkopen aan je nutsbedrijf wordt je geconfronteerd met het feit dat je gemiddeld maar 1/3 van de waarde krijgt. Met andere woorden; Als je stroom koopt bij je nuts bedrijf (in dit geval DELTA N.V.) betaal je ongeveer €0,25 per kilowatt en als je stroom terug levert krijg je voor die zelfde kilowatt maar €0.06!!

Al met al komen er steeds meer bedrijven bij die jou zonne-energie (willen) gebruiken als een melkkoe of jou huur laten betalen voor iets wat op jouw eigendom geplaatst wordt. Die bedrijven zouden juist jou huur moeten betalen voor het gebruik mogen maken van jou dak en de financiële winst die ze binnenslepen met bijvoorbeeld jouw opgewekte ongebruikte energie.

De beste en meest voordeligste manier is nog altijd om zelf zonnepanelen te kopen en als je dat op dit moment nog niet kan om er dan gewoon een paar jaar voor te sparen.

Om je een idee te geven wat zonnepanelen ongeveer zouden kunnen opleveren hier een voorbeeld; Zelf woon ik in de provincie met de meeste zonuren van Nederland en heb nu precies een jaar 6 (koop) zonnepanelen op het dak liggen. Deze liggen behoorlijk gunstig op de zon en hebben toch maar ongeveer 1200 kW opgebracht, terwijl mij verteld was dat ik er bijna 2000 kW per jaar mee zou opwekken. Uiteraard ben ik een voorstander van duurzame energie maar laat je niet verblinden door gouden bergen of door misleidende onzin over het persoonlijk delen van jou opgewekte energie, want zo werkt het gewoon niet. Zonnepanelen is een prima oplossing om het broeikaseffect een beetje tegen te gaan maar je moet het momenteel nog niet doen voor je eigen portemonnee want dan kom je in veel gevallen nog bedrogen uit!!!

Door: Jeroen de Rijcke #JdR #zonneenergiealsmelkkoe

Het nieuwe bouwen

Met sloopmateriaal nieuw bouwen; Emergis doet het

Geestelijke gezondheidsinstelling Emergis is na een fikse voorbereiding begonnen aan de verbouwing van de kinder- en jeugdkliniek op het terrein in Kloetinge. En dat gebeurt op een bijzondere manier: zoveel mogelijk met materialen van het inmiddels gesloopte Rijkswaterstaatkantoor in Terneuzen. Dat heet met een chique woord circulair bouwen.

Houten ligger

De officiële handeling was op 6 september. Provinciebestuurder Jo-Annes de Bat en wethouder Derk Alssema van Goes plaatsten een houten ligger op twee betonnen palen. 30-40% van het oude kantoor komt straks terug in de kliniek.

Circulair bouwen is gebaseerd op de circulaire economie. Dat wil zeggen: het slim gebruiken van grondstoffen, producten en goederen, zodat deze oneindig opnieuw gebruikt kunnen worden.

'Perfect'

Emergis bouwt op deze manier met een achterliggende gedachte. "Wij zijn al een aantal jaar bezig met duurzaamheid en energiebesparing. In 2011 is hier de Odyzeeschool opgeleverd, een energieneutrale school. De kwaliteit van het gebouw, de akoestiek, het klimaat en de uitstraling zijn perfect. Daarom wilden we nu een stap verder gaan en dat kan doordat Rijkswaterstaat het gebouw gedoneerd heeft", zegt Dorine Peters van Emergis.

Eerder waren mannen van een werk-leerbedrijf de ambachten bezig met het verwerken van de singels van het Rijkswaterstaatkantoor. Dat was de houten bekleding van de gevel. Die houten stukjes zijn bij de bouw van het RWS-kantoor verzaagd uit meerpalen uit Breskens en worden nu ook weer gebruikt als gevelbekleding.

Hans Geerse, collega van Peters is trots op het hergebruik van materialen. "De balken zijn schoongemaakt, de spijkers eruit gehaald, ze zijn opnieuw gebeitst en nu zijn ze hier te zien. En dat allemaal door het harde werken van mensen van het werk-leerbedrijf de ambachten. Mooi toch?"

Hans Geerse van Emergis is trots op de nieuwe manier van bouwen

Kleinere kliniek

De kinder- en jeugdkliniek gaat vanwege bezuinigingen terug van 42 bedden naar 24 tot 28 bedden. Op het terrein zit de jeugdzorg nu nog verspreid over vijf locaties op het terrein, die worden nu gecentreerd.

De bouw is naar verwachting begin 2019 klaar.

Wat er vooraf gaat aan bouwen met sloopmateriaal

Shingels, grote houten balken, raamkozijnen en deuren. De loods van het werk-leerbedrijf van Emergis in Middelburg ligt er vol mee. De tweedehands bouwmaterialen zijn allemaal afkomstig van het onlangs gesloopte districtskantoor van Rijkswaterstaat in Terneuzen. Met een deel van het oude kantoor wordt de kinder- en jeugdkliniek op het terrein van Emergis in Kloetinge verbouwd.

Het inmiddels gesloopte districtskantoor van Rijkswaterstaat in Terneuzen

Veertig procent van het Rijkswaterstaatkantoor in Terneuzen ligt nu in de loods in Middelburg. Niet alles daarvan wordt gebruikt voor de verbouwing. Zo blijven er kozijnen over, die later een nieuwe bestemming krijgen. Voor hoeveel procent het nieuwe gebouw straks uit tweedehands materialen bestaat is vooraf moeilijk te zeggen. Er wordt constant gekeken of de plannen ook in de praktijk werken.

Sociaal duurzaam

Emergis bouwt de kinderkliniek duurzaam. Die duurzaamheid zit ook in de voorbereidingen. Medewerkers van het werk-leerbedrijf de ambachten zorgen ervoor dat de materialen uit het Rijkswaterstaatkantoor straks geschikt zijn voor hergebruik.

Op dit moment zijn de mannen van het leer-werkbedrijf bezig met het verwerken van de singels van het Rijkswaterstaatkantoor, dat was de houten bekleding van de gevel.

Die houten stukjes zijn bij de bouw van het RWS-kantoor verzaagd uit meerpalen uit Breskens en worden straks ook weer gebruikt als gevelbekleding.

Medewerkers van het Werk-leerbedrijf de ambachten vinden het zinvol om met echt werk bezig te zijn. Werk wat overigens niet alleen werk betekend maar ook een netwerk met sociale contacten oplevert.

WLB de Ambachten

Medewerkers van WLB de Ambachten bezig met de shingels voor de gevelbekleding van de nieuw te bouwen

Join our team

WLB Joannaplantsoen

Joannaplantsoen 2 4462 AV Goes

WLB Joannaplantsoen is een werkleerbedrijf gespecialiseerd in werk en begeleiding. Werken is namelijk niet voor iedereen vanzelfsprekend.

In onze werkleerbedrijven bieden we mensen de kans om te participeren in de maatschappij met begeleiding en gepaste werkdruk, in een gezellige ongedwongen sfeer.

Werken bij WLB Joannaplantsoen betekent: samen kijken naar interesse, kwaliteiten en arbeidsvaardigheden. Aan de hand hiervan gaan we op zoek naar geschikte werkzaamheden en zorgen we voor de mogelijkheid om te groeien in taken en verantwoordelijkheden.

Wij zijn op zoek naar een:

Balie medewerker m/v en/of Schoonmaker m/v
Drukkerij medewerkers m/v
Lego medewerkers m/v
Plantsoen medewerkers

Om bij het WLB Joannaplantsoen te kunnen werken, heeft u een (WMO) verwijzing/indicatie nodig.

Bijvoorbeeld van uw behandelend arts binnen Emergis of een externe verwijzer zoals het UWV, de sociale dienst of het WMO loket.

Voor meer informatie kun je contact opnemen van maandag t/m vrijdag

Tel. : 0113-212444 of www.wlbzeeland.nl

Of kom gewoon langs , je bent altijd van harte welkom!

Burendag Oostburg één groot feest

Afgelopen zaterdag was het feest in Oostburg. De beschermende woonvorm in de Burgemeester Gratamastraat bestaat 25 jaar! Dat werd gevierd op burendag. Samen met (natuurlijk) de burens, medewerkers en bewoners én veel lekkere hapjes, drankjes, bingo en muziek!

Zo'n 70 mensen kwamen af op de festiviteiten bij de BW. Er was muziek van Jeets Durenkamp, een oud-medewerker van Emergis en zijn bandleden (cliënten van Emergis) en een high tea met hapjes gemaakt door medewerkers en buurtbewoners. Aansluitend speelden bewoners, familie en burens samen mee met de bingo, gesponsord door de middenstand, Rotary en Gemeente Sluis.

Buurtbank

Ook was er de onthulling van een buurtbank, gemaakt door WLB de Eenhoorn. Wethouder Peter Ploegaert sprak daarbij mooie woorden: "De wereld heeft de mond vol over burgerparticipatie maar deze woonvorm laat zien dat ze hier al 25 jaar geleden mee begonnen zijn. De betrokkenheid van de BW met de buurtbewoners en andersom en dat de woonvorm een herkenbare en geaccepteerde plaats in Oostburg inneemt waar wonen voor kwetsbare mensen mogelijk wordt gemaakt. Een voorbeeld voor anderen, iets om trots op te zijn en complimenten daarvoor."

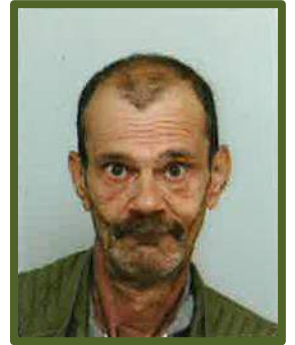

Mag ik me even voorstellen

Mag ik mij even voorstellen:

Ik ben Abel Gommers en ik werk al een lange tijd voor het WLB Joannaplantsoen.

In mijn werkzaamheden binnen het WLB ga ik al een hele tijd terug. In het verleden ben ik begonnen in de klussendienst van de Activiteitendienst in Kloetinge. Veel van deze klussen deden wij voor het woonherkansingsproject. Dit betekende vaak het schilderen van een hele binnen woning of het aanpakken van de tuin die er erg onverzorgd bijlag. Wij verzamelde altijd bij het therapiegebouw en reden dan met de bus naar ons project. Hierdoor werkten wij vaak van Vlissingen tot aan de stad Tholen aan toe.

In deze tijd wilde ik dat ik verbetering kreeg over mijn lopen wat niet erg gemakkelijk ging. Ik dacht hoe meer ik werk en beweeg hoe beter dit in de toekomst nog gaat worden. Ik heb zeker vooruitgang gezien. Ook het werk was erg gezellig om te doen. In groepsverband samenwerken in een goede sfeer is belangrijk voor je gevoel. Het einde van de dag heb je toch iets gedaan en bereikt.

De klussendienst van de Activiteitendienst verdween en verhuisde naar het WLB Joannaplantsoen. Hier ging ik werken op de lego, tuin en computercursus. Helaas kwam de tijd dat ik moest verkassen. Weer een stapje verder in mijn leven. Ik ging werken bij de Betho in het tuin en onderhoud.

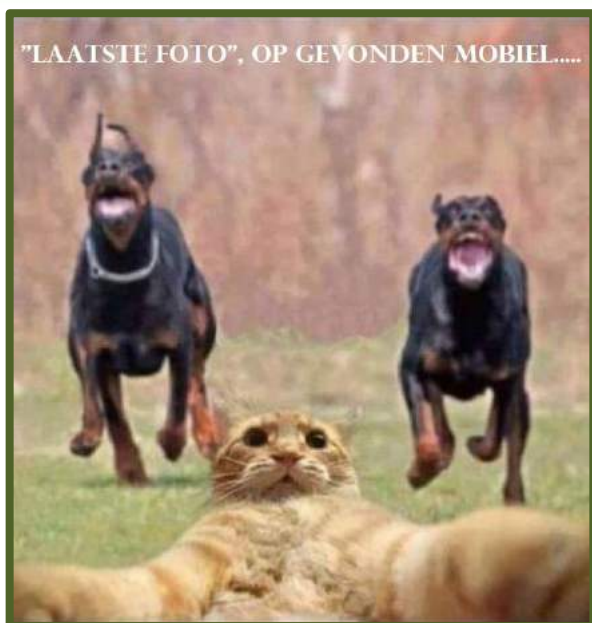
Bij de Betho ging ik met mijn ploeg langs de straten het straatvuil opruimen papier, karton, blikjes en zoveel meer. Ik heb hier met veel plezier gewerkt. Hier heb ik 5 jaar gewerkt tot mijn ontslag. Is mijn eigen fout geweest. Hierop ben terug gegaan naar John voor werk. Ik werk nu bij het WLB Joannaplantsoen. Ik ben nog zelf naar een uitzendbureau geweest voor werk. Helaas konden zij mij niet verder helpen. Nu heb ik het erg naar mijn zin bij het WLB Joannaplantsoen.

Door een aantal omstandigheden ben ik terug gekeerd naar het WLB Joannaplantsoen. Ik werk binnen de lego en heb als ik in de ochtend binnen kom de vaste taak om al de prullenbakken schoon te maken. Op dinsdag ochtend houd ik mij verder bezig met typewerkzaamheden binnen de drukkerij.

Nou nu weten jullie weer iets meer over mij. Tot ziens op het WLB,

Door: Abel Gommers

Grappige Foto's

Vrijwilligerswerk Emergis

Vrijwilligerswerk bij Emergis?!

Interesse in vrijwilligerswerk? Bij Emergis hebben we op dit moment verschillende vacatures open staan voor vrijwilligers.

E-mailadres: vrijwilligerswerk@emergis.nl

www.emergis.nl/vrijwilligerswerk

A vibrant, sunlit forest path with the word 'Spreekbuis' overlaid in a stylized font. The path is covered in fallen leaves and leads towards a bright light at the end of the tunnel formed by the trees. The word 'Spreekbuis' is written in a large, white, serif font with a slight shadow, positioned diagonally across the upper half of the image.

A vibrant, sunlit forest path with the word 'Spreekbuis' overlaid in a stylized font. The path is covered in fallen leaves and leads towards a bright light at the end of the tunnel formed by the trees. The word 'Spreekbuis' is written in a large, white, serif font with a slight shadow, positioned diagonally across the upper half of the image.

Gratis uitjes

Rommelmarkt Vismarkt Middelburg (t/m 1 december)

Iedere eerste zaterdag van de maand is er een rommelmarkt op de Vismarkt in Middelburg. Met 2e hands spulletjes, zolderopruiming, 2e hands boeken en kleding.

Toegang is gratis

Garage Sale / Rommelmarkt Vogelwaarde Noord

Deelnemende straten:

Amberboomstraat – Beukenstraat – Cederstraat – Eikenhof – Elzenstraat (deel) – Iepenhof – Meidoornstraat – Mgr. F. Janssenstraat – Mgr. L. Dobbelaarstraat – Populierenstraat (deel) – Schakeldreef

Toegang is gratis

Beurs Postzegels, Munten en Ansichtkaarten

Op zaterdag 3 november organiseert filatelistenvereniging De Zeeuwse Delta weer een grote beurs van postzegels, munten en oude ansichtkaarten in Wijkcentrum Palet, Johan van Reigersbergstraat 2 te Middelburg.

Iedereen welkom van 10 tot 16 uur.

Toegang is gratis.

7 december t/m 8 december Kerstmarkt

De Goese kerstmarkt is uitgegroeid tot de grootste van Zeeland en leidt bezoekers langs de mooiste straten en pleinen. Rondom de Grote Kerk staan meer dan 100 kramen en foodtrucks. Verder lopen er Dickens figuren rond, er is livemuziek, een dansshow en een kidsplein.

8 december kerstmarkt Geersdijk

Warmte van vuurkorven, sfeervolle lichtjes in de straten en de bomen. Daartussen staan kraampjes met onder andere brocante, kralen, lifestyle, kaarten, jam, sieraden, oliebolletjes, kerstdecoratie, warme winterbreisels, een hapje en een drankje.

Kom ook en ontmoet er vrienden en bekenden van het Noord-Beveland, maar ook oude bekenden die de sfeer van de kerstmarkt en Geersdijk niet willen missen

Tot ziens op zaterdag 8 december tussen 15.00 en 21.00 uur in Geersdijk

Bespeling carillon Belfort Sluis

Elke zondag in Sluis van 15.30 uur tot 16.30 uur bespeeld stadsbeiaardier Piet Hamelink (beiaardier van Axel en Sluis) het carillon van het Belfort op de Groote Markt. Piet Hamelink is stadsbeiaardier van Sluis. Na de voltooiing van een ambtelijke loopbaan (waarbij hij altijd ook veel aan muziek deed, onder meer als organist en koordirigent) begon hij na zijn terugkeer naar Zeeuws-Vlaanderen een nieuwe muziekstudie: beiaard. Hij studeert aan de Koninklijke beiaardschool Jef Denijn in Mechelen voor het beiaarddiploma hogere graad. Zijn leraar beiaardspel is Koen van Assche. Sinds oktober 2014 is hij stadsbeiaardier van Sluis; hij is ook stadsbeiaardier in zijn woonplaats Axel.

25 Jaar Spreekbuis

“HOE IS 'T NOU GEKOMEN”

Was een van de eerste zinnen in de nieuwe spreekbuis januari 1994. Door omstandigheden de toenmalige redactie van de Oostmolenwiek was men genoodzaakt de patiënten bijdrage te laten verdwijnen uit dit blad. De toenmalige patiënte raad PZZ was het hier niet mee eens. Er moest een blad komen dat patiënten informeerde van actuele zaken. Er werd ingezet op een blad van en voor patiënten, en deze ook de redactie en opmaakwerkzaamheden in eigen hand zouden nemen. Onder de bezielende leiding van Loek Menheere, een nieuwe redactie en de huisdrukkerij werd de Spreekbuis uitgegeven.

Redactieleden 25 jaar geleden waren: Martin van der Hoeven, Jan Kees Bruinooge, Han de Vos, Nelleke van Dijk, Elly van de Hoek en Salvador Zamora Garcia.

In 25 jaar spreekbuis willen wij graag stilstaan wat er 25 jaar geleden in de spreekbuis werd verteld. Een gedicht van George van Voren met de naam ONS NIEUWE BLAD mag hierbij niet ontbreken.

Gedicht George van Voren

De primeur is nu uit
Met veel nieuws naar verluidt
En geen mens in 't Zeeuwse land
Gooit dit blad weer aan de kant
Voor men weet wat alles beduidt

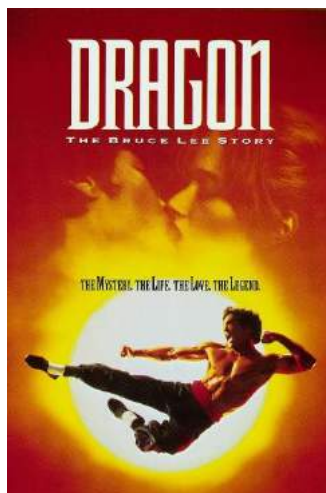
“De Spreekbuis” is de nieuwe naam
Lees het in bed of voor het raam
Maar schrijf het vooral vol
Al doe je het enkel voor de lol
't draagt bij aan de goede faam.

Het eerste jaar voor 't nieuwe blad
Je hebt het al voorwaar gehad
Het lijkt me leuk en amusant
Je steekt het toch zomaar niet in de brand
En 't vindt gehoor in elke stad.

Elke maand alweer zo'n blad
En denk maar niet :“t is geklad”
Want iedere keer
Zeggen ze weer
“Zoiets hebben we nog nooit gehad”

“De Spreekbuis” is door en voor
patiënten gemaakt
Er wordt geen enkele loze kreet
geslaakt.
Steekt deze of gene van wal
Dan is dat in geen geval
Om te zorgen dat het niemand raakt

- Binnen de eerste uitgave werd o.a. geïnformeerd over:
- De bekerwedstrijd tussen N.A.C – V.V.V
- Kookrubriek met het recept van erwtensoep
- De playbackshow die gewonnen is door Frerik van Dokkum met het nummer onzichtbare Andre van Andre van Duin. Het een en ander is mede mogelijk gemaakt de vrijwilligers van Radio PZZ.
- Psychiatrisch Alfabet.
- Films in Januari waaronder The Distinguished Gentleman op 13 januari 1994 en Dragon: The Bruce Lee Story op 27 januari 1994
- De Patiënten raad en waar deze mee bezig zijn.

Uitreiking eerste Spreekbuis

eerste exemplaar van "De Spreekbuis " aangeboden....

Tijdens een besloten bijeenkomst van directie en een afvaardiging van de redactie van "De Spreekbuis" is het eerste exemplaar aan de drie directieleden aangeboden op 6 januari 1994. In een korte doch bondige toespraak (aldus Loek Menheere later) betoogde Jankees Bruinooge dat "De Spreekbuis" bestemd is om de leefbaarheid te bevorderen en sfeerbeïnvloedend wil zijn. Het doel is dat de communicatie tussen patiënten zal verbeteren.

De directie in haar weerwoord zag de toekomst voor De Spreekbuis vol verwachting tegemoet . Zij informeerden bij de redactieleden hoe het werken aan het blad bevalt, in vergelijking met andere therapieën. Hierop meldden de redactieleden dat zij dit een zinvolle invulling vinden. Tevens zal de directie zich sterk maken om een extra computer te financieren.

Jankees Bruinooge houdt zijn toespraak in de vergaderkamer van de directie.

Directeuren
Eric Debbaut en
Thijs Bierens geven
hun reactie op "De
Spreekbuis" na de
toespraak van Jankees.

Boekbespreking

'Cassandra tegen wil en dank', door Frits Bolkestein

Dit keer een politiek getint boek, namelijk de memoires van Frits Bolkestein. Ik kwam op het idee door het lezen van het aprilnummer van het blad Elsevier, tijdens mijn snuffelperiode aan de BW Kasteelstraat. De achterflap van het boek vermeldt: 'Cassandra: de beroemde Trojaanse koningsdochter die de gave had de toekomst te voorspellen, maar die door niemand werd geloofd – terwijl zij achteraf steeds gelijk bleek te hebben gehad. In zijn lange politieke carrière heeft Frits Bolkestein zich meermaals als een Cassandra gevoeld. Hij durfde thema's aan te roeren en standpunten in te nemen waar hij aanvankelijk om werd verguisd maar die later door vrijwel iedereen werden omarmd. Het zou van hem een van de invloedrijkste politici van Nederland maken. In Cassandra tegen wil en dank begeeft Frits Bolkestein zich opnieuw op een terrein waar weinig bestuurders en politici hem durfden voor te gaan: dat van de memoires. In de hem typerende, nuchtere stijl legt hij andermaal verantwoording af voor zijn politieke en levenskeuzes, en geeft hij de lezer een inkijkje in zijn jeugd; zijn tijd op het Barlaeus Gymnasium in Amsterdam; zijn jaren aan verschillende universiteiten en op verschillende continenten; zijn dienstverband bij Shell; en uiteraard de vele jaren waarin hij als politicus vormgaf aan het Nederland van nu. Frits Bolkestein (1933) was onder meer staatssecretaris voor Buitenlandse Handel, minister van Defensie, fractievoorzitter van de VVD in de Tweede Kamer en lid van de Europese Commissie voor de Interne Markt, de Belastingen en de Douane-Unie. Als politicus en schrijver had en heeft hij grote invloed op het politieke debat.

Zijn laatste boek, DE INTELLECTUELE VERLEIDING, werd door pers en publiek enthousiast ontvangen.'

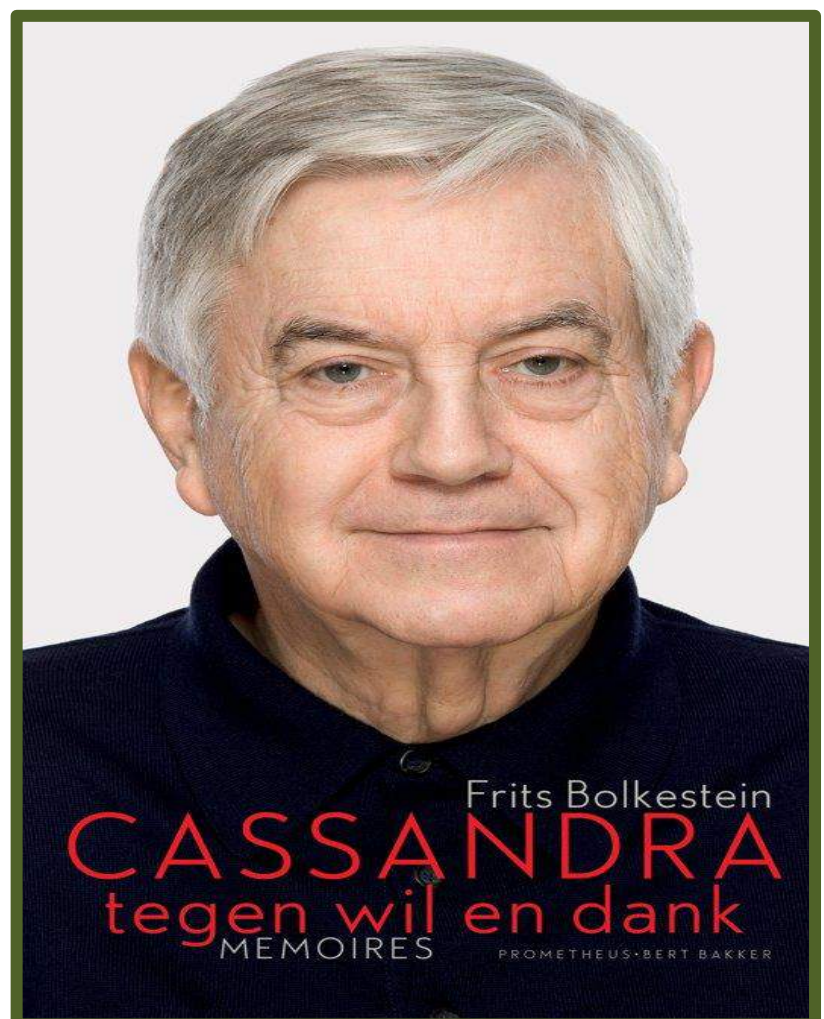
In het boek beschrijft Frits Bolkestein het moment waarvan ik in een eerdere Spreekbuis heb gesproken tijdens de boekbespreking van 'Het Achterhuis' door Anne Frank: 'Op 28 februari 1944 deed mijn grootvader, eveneens op Radio Oranje, een beroep op alle Nederlanders om een dagboek bij te houden van wat er in Nederland gebeurde. Loe de Jong (de latere RIOD-directeur) had hem daartoe in Londen aangespoord. De veertienjarige Anne Frank schreef op 29 maart 1944 in haar dagboek: "Gisteravond sprak minister Bolkestein aan de Oranje-zender erover dat er na de oorlog een inzameling van dagboeken en brieven van deze oorlog zou worden gehouden. Natuurlijk stormden ze allemaal direct op mijn dagboek af.'

Het boek begint met het eerste hoofdstuk 'Afkomst' waar duidelijk wordt dat zijn grootvader de melk rond bracht. Oftewel: een uitgesproken voorbeeld van opwaartse mobiliteit. Laat het ons allen inspireren! 'Mijn overgrootvader Klaas Bolkestein, geboren in 1840, was melkslijter aan het Frederiksplein nummer 15 te Amsterdam. Daar is mijn grootvader Gerrit in 1871 geboren. Het gezin woonde in een 'onderhuis'-wat wij nu souterrain zouden noemen. Als het hard regende, kwam het grondwater door de naden naar boven en moest er op planken op klossen worden gelopen. Vanaf zijn tiende jaar had Gerrit zijn eigen buurt om melk rond te brengen. Het was hard werken en betekende een spaarzaam leven, maar Gerrit keek later terug op "een mooie jeugd". Mijn overgrootvader Klaas, een streng calvinist, vond het niet nodig dat Gerrit doorleerde - "want zonder boeken kon je ook in de hemel komen"- maar hij had twee broers die predikant waren en die hebben hem ervan overtuigd Gerrit naar de kweekschool te sturen, "want hij had en helder verstand". In 1884 ging hij naar de Christelijke Normaalschool De Klokenberg in Nijmegen- die wijd en zijd in christelijke kring befaamd was-, waar hij een strikt gereguleerd, sober en vlijtig leven leidde. In 1890 slaagde hij voor het onderwijzersexamen. In datzelfde jaar werd hij ook onderwijzer'.

Op het moment van het schrijven van deze boekbespreking bestaat er nog geen wikipedia-entry over het hier besproken boek, dus zullen we het zonder moeten stellen. Ik had altijd al bewondering voor Frits Bolkestein, zonder dat ik wist dat hij Grieks, wiskunde, rechten, wijsbegeerte en economie had gestudeerd. Wel heb ik ook een ander boek van hem gelezen, alweer jaren geleden (2004) dat 'De grenzen van Europa' heette, waarin de auteur verschillende politici interviewt over hun mening t.a.v. de grenzen van Europa. Dat siert hem wel vind ik, dat hij ondanks zijn velerlei kennis zich toch ook openstelt voor de mening van anderen. Wat vind ik verder nog interessante passages uit het boek? Misschien zijn mening over Francis Fukuyama (p. 171), die ik zelf toch zeer hoog heb staan: 'Het is een opvatting die men ook bij Francis Fukuyama aantreft. Vandaar diens The End of History and the Last Man. Het Duitse idealisme is koppige wijn en zowel Müller als Fukuyama heeft daar te veel van gedronken. Mijn discussie met Heiner Müller eindigde als volgt: "Hebt u misschien te veel Hegel gelezen?" Müller: Dat zou kunnen. Is de democratie voor u een beetje te ordinair?' Müller: Kan zijn, ja. Hij stierf in 1995.'

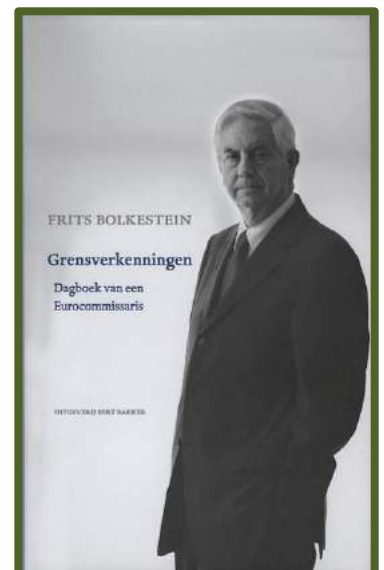
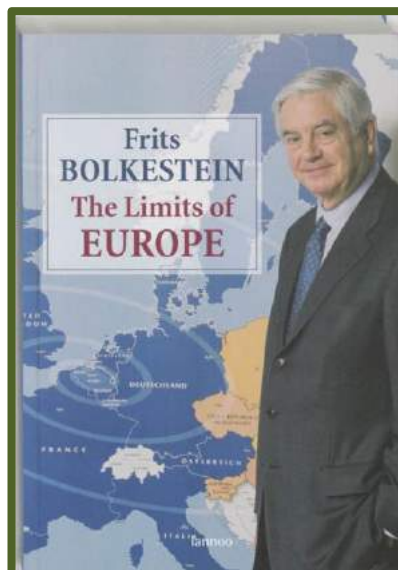
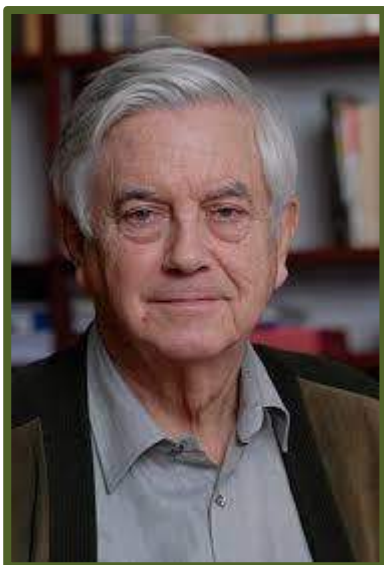

Ik vind het boek een echte pageturner, hoewel die kwalificatie meestal fictieve boeken betreft. Bijvoorbeeld de anekdotes over zijn leraar Grieks op het Barlaeus Gymnasium (p. 23): 'Ik had geen moeite met de stof en omdat ik ambitieus was en wilde opschieten met mijn leven, heb ik mijn vader voorgesteld dat ik vanuit de vijfde klas eindexamen zou doen, omdat de zesde toch alleen maar herhalingen bevatte. Mijn vader was bevriend met de rector, C. R. van Paassen, met wie hij mijn voorstel heeft besproken. Die had een beter idee. Ik volgde toen de bètarichting, omdat ik gecharmeerd was van wiskunde. Van Paassen stelde voor dat ik de alfarichting erbij zou doen en dan aan het einde van de zesde klas daarin staatsexamen zou afleggen. Ik zou dat doen onder leiding van de leraar klassieke talen J. D. Meerwaldt, die mij privélessen zou geven in de twee Griekse en twee Latijnse schrijvers die de bètaleerlingen niet kregen. De geschiedenisstof moest ik dan zelf tot mij nemen.' (p. 24)

Het boek vervolgt: 'Ik herinner mij nog levendig de opwinding die ik voelde toen ik voor het eerst met Meerwaldt Herodotus las. Ik had twee of drie uur in de week les van hem. Bovendien was hij de leraar Latijn voor onze bètaklas, zodat ik hem daar ook drie uur zag. Later, na mijn kandidaatsexamen wis- en natuurkunde, koos ik Grieks als bijvak en ben ik voor privéles naar hem teruggekeerd. Ik heb ongelooflijk veel van hem geleerd. Het was een gouden tijd. Ik speelde tennis. Vele middagen heb ik doorgebracht in het tennispark Festina, in het Amsterdamse Vondelpark, waarna ik naar Meerwaldt in de Vondelstraat ging om een stuk Tacitus of Sophocles te vertalen. In mei en juni 1951 heb ik een goed examen bèta gedaan. Voor mijn staatsexamen alfa moest ik naar Amersfoort. Mijn vader ging met mij mee. De spanning was er toen af. Ik ben geslaagd, maar met middelmatige cijfers' (p. 24)

Benieuwd hoe het afloopt? Ik nodig je van harte uit het boek zelf te lezen!

Door: Pieter Mesu

WLB De Eenhoorn

Sinds kort is er een nieuw werkleerbedrijf opgestart in Oostburg in de gebouwen van Dethon Industry. Het betreft een unieke samenwerking tussen WLB Zeeland, Dethon en de gemeente Sluis.

Werken is niet voor iedereen vanzelfsprekend. De werkleerbedrijven in Zeeland bieden de mogelijkheid aan mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt om te werken aan persoonlijk en maatschappelijk herstel.

Dit door middel van geschikte werkzaamheden gebaseerd op de interesses, kwaliteiten en arbeidsvaardigheden van het individu.

Werk en begeleiding gaan hand in hand. Samen werken we aan de persoonlijke doelstellingen zonder werkdruk en met nadruk op zorg, sociaal contact, professionele begeleiding en niet in het minst gezelligheid en goeie sfeer!

Heb je een afstand tot de arbeidsmarkt, ben je afgekeurd, zit je thuis, heb je weinig tot geen sociaal contact of structuur in je dag? Of ken je iemand in deze situatie?

Kom eens langs! We geven je graag een rondleiding en bespreken de mogelijkheden die wij kunnen bieden.

Meer informatie is te vinden op
www.wlbzeeland.nl

U kunt ons contacteren op Eenhoorn@wlbzeeland.nl

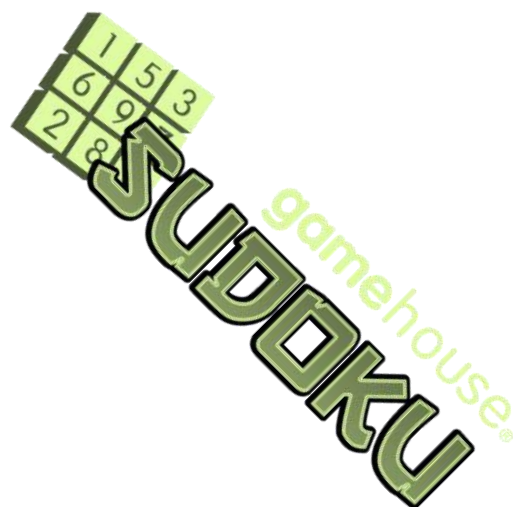

Sudoku's

Dit zijn de traditionele Sudoku's. De lege vakjes moeten ingevuld worden zodat in elke kolom, in elke rij, en in elk van de negen blokken de getallen van 1 tot en met 9 elk één keer staan. Antwoorden van deze sudoku's vindt u in de volgende uitgave!

		9					2	
1		6						
	5							7
	8		9				3	
			3	8			5	
				4	7		1	
5						2		6
	7		5		1			4
8					3			

		8			7	9		1
		2			3		8	7
				5				6
	8							
2			5		9			
7				6		5		
			8	1			2	
					5			
8	4		3				1	9

Bloksjop

In- en verkoop van LEGO[®]
Complete sets
Losse onderdelen

Joannaplantsoen 2

4462 AV Goes

Tel: 0113-221080

E-mail: bloksjop@wlbzeeland.nl

Openingstijden:

Bloksjop: ma- vr 9:00 - 16:00

Huisdrukkerij: ma- do 9:00 - 16:00 - vr 9:00 - 12:00

(wij eten van 12:15 - 13:00)

Joannaplantsoen

Huisdrukkerij

- ✓ Kopieëren en/of printen
- ✓ Vouwen en/of voegen
- ✓ Boekbinden
- ✓ Grafische ontwerpen

VOOR ZAKELIJKE
EN PRIVÉ
OPDRACHTEN

Joannaplantsoen 2

4462 AV Goes

Tel: 0113-212444

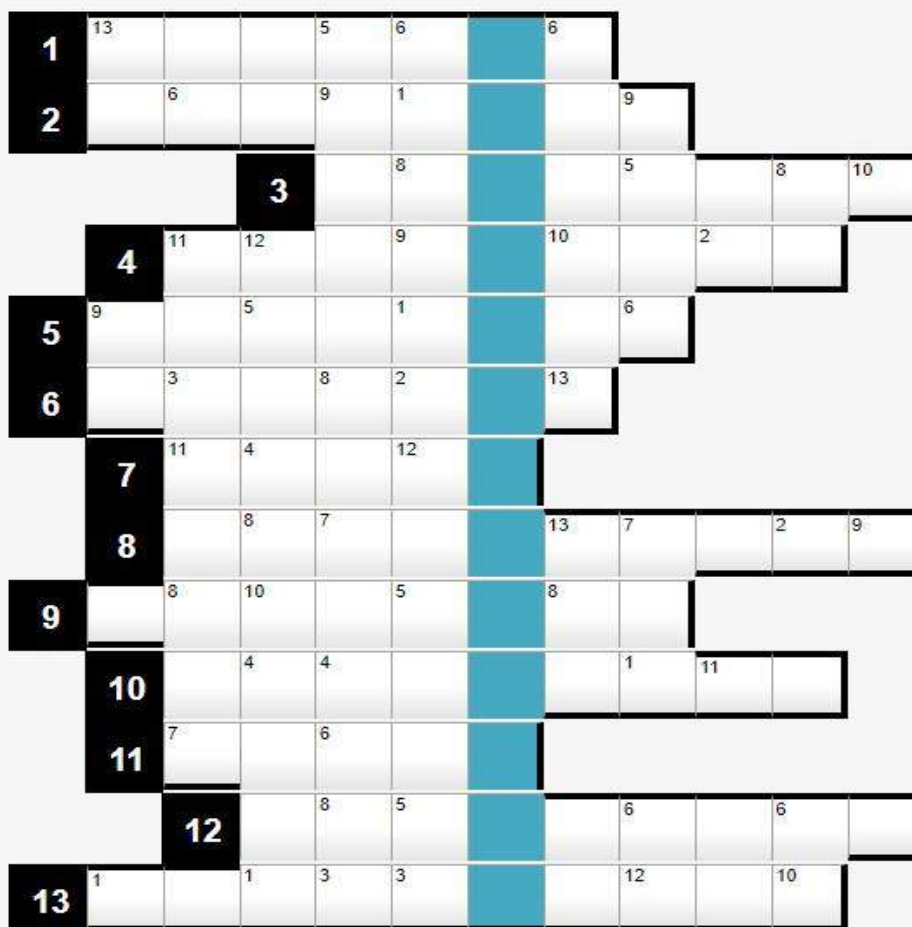
E-mail: huisdrukkerij@zeelandnet.nl

Kleurplaat

Filippine puzzel

Omschrijvingen

- 1 stap
- 2 vervloekt
- 3 derde zondag in juni
- 4 een reactie uitlokkend
- 5 streek in Frankrijk
- 6 afgeleefd
- 7 dreumes
- 8 rivierpeil
- 9 oever waar de wind op staat
- 10 het bewerken van grond
- 11 schoolopgave
- 12 beroep
- 13 prijsgeven van iets

Oplossing vindt u op pagina 38

Een kort verhaal

Voorwoord: Jaren geleden werd ik uitgedaagd om mee te doen aan een schrijfwedstrijd. Voor mij was dat de eerste keer en het leek me wel wat en nam de uitdaging dus aan. Het doel was om een kort verhaal te schrijven waarin je verder volledig vrij werd gelaten op één ding na en dat was de begin zin. Het verhaal moest beginnen met de zin: “Na drie bollen”..... Toen ik die begin zin kreeg moet ik lachen en schoten de meest gekke ideeën door me heen waarvan ik er één heb opgeschreven en ingezonden. Dat is het onderstaande verhaal en dit wilde ik graag met jullie delen. Dit korte verhaal was trouwens het eerste stuk van mijn hand wat werd uitgegeven in een bundel met andere korte verhalen. In deze editie van De Spreekbuis lees je het eerste deel van het verhaal en in de winter editie het tweede deel. Een verhaal met een bizarre twist en een onverwacht einde. Veel lees plezier....

Een geheim op hoog niveau

Na drie bollen keek hij me met wijd open ogen aan.

“Ik weet niet hoe echte smokkelaars het doen maar ik krijg dit niet voor elkaar ” wist Herman nog net uit te brengen toen de derde bol zijn weg terug naar boven zocht.

Binnen enkele secondes lagen alle drie de bollen uitgespuugd in de glazen schaal, tussen de andere zeven bollen die er net zo uitzagen.

Herman had kennelijk moeite met de grote van de bollen, maar zou daar zelf iets op moeten bedenken want deze bollen gingen toch echt gebruikt worden. In de bollen die Herman probeerde in te slikken, en binnen te houden, zat natuurlijk geen echte drugs maar simpelweg bloem. Het zou veel te gevaarlijk zijn om een undercover agent echte drugs in te laten slikken voor een operatie, dus hadden wij gekozen voor bloem. Ze zouden eens moeten weten daar bij de douane op Schiphol, bolletjes meel en bloem in je maag smokkelen in plaats van echte drugs. In ieder geval was het mijn schuld dat Herman de bolletjes moest slikken, want ik had hem er bij gehaald.

Ik werd namelijk enkele maanden geleden gevraagd, door de minister van veiligheid, om bepaald personeel van onze douane eens goed door te lichten. Douane personeel wat zowel het vliegveld Schiphol als de haven in Amsterdam diende te beveiligen vielen daaronder. De laatste tijd waren er namelijk veel aanwijzingen binnengekomen op het ministerie dat een groep douaniers zich schuldig zou maken aan drugssmokkel en wij, de internationale veiligheidsdienst (I.V.D.), moeten hier dus maar eens een eind aan maken volgens de minister. “Er een eind aan maken” kwam er op neer dat de I.V.D. moest infiltreren in de drugsbende, om ze zo van binnenuit iedereen in kaart te kunnen brengen om ze uiteindelijk op te pakken.

In eerste instantie heb ik de zaak in mijn eentje eens goed doorgenomen maar kwam er al snel achter dat ik Herman en al zijn kennis niet kon missen bij iets wat zo een grote omvang heeft.

Herman en ik kennen elkaar al vanaf dat we samen voor defensie hebben gewerkt. Herman als sergeant bij de infanterie en ik zelf als sergeant-majoor bij de luchtmobilebrigade. In die tijd hebben we veel gezien en geleerd van onze uitzendingen naar Iraq en Afghanistan. Onze pittigste ervaring van die tijd was toch wel toen onze helikopter boven op een berg neerstortte nadat hij uit de lucht was geschoten en wij daar 72 uur lang zaten vastgepind door de vijand. Met een groep van achttien man hebben wij ons staande weten te houden tegenover een groep van zo een honderd vijandelijke strijders. Mede dankzij de precisie waarmee de luchtmacht in staat was te bombarderen moet ik daar wel aan toevoegen, want iedere keer als de vijand te dichtbij ons kwam vlogen er een stel F-16's over die er voor zorgde dat heel de berg schudde door wat zij er allemaal op los lieten.

Na 72 uur was er een doorgang gecreëerd naar een dal met een open plaats waar twee helikopters konden landen. Zo zijn wij daar uiteindelijk onder beschieting weggehaald. Door diverse van dit soort ervaringen samen beleefd te hebben met Herman, en ook nog eens overleefd te hebben, is er een enorme hechte band gesmeed tussen ons.

Herman en ik kunnen blindelings op elkaar vertrouwen en weten precies wat we van de andere kunnen en mogen verwachten en dat geeft een veilig en vertrouwd gevoel.

Nadat we onze tijd hadden uitgediend bij defensie werd ik gevraagd door de I.V.D. om voor hun te komen werken. Herman werd later gevraagd door de binnenlandse veiligheidsdienst (B.V.D.). Doordat deze twee diensten regelmatig het zelfde doel dienen geeft mij dat de kans om mijn ouwe vriend af en toe eens om wat hulp te vragen, zo als dus bij deze zaak tegen het bewuste douane personeel.

Na maanden van gedegen vooronderzoek, observatie en infiltratie zijn we dus op deze dag aangekomen. Het oprollen, of in ieder geval proberen op te rollen, van de bewuste drugslijn.

Herman moet hiervoor dan wel tien bolletjes met “zogenaamde drugs” vervoeren van Colombia, via Schiphol naar de haven in Amsterdam en ik heb 20 kilogram aan echte cocaïne bij in mijn bagage.

Het is nu 05:00 uur a.m. en ons eerste probleem doet zich dus nu al voor omdat mijn grote vriend de nep drugs niet naar binnen krijgt. Alles is tot op de minuut gepland voor deze dag maar niemand had er rekening mee gehouden dat Herman de bolletjes niet weg zou krijgen.

Herman is een reus van een vent die bijna de twee meter aantikt en is minstens zo breed, zeker nu hij ook nog eens zijn kogelwerende vest draagt onder zijn burgerkleding.

Zelf haal ik de 1.70 nauwelijks en ben van normaal postuur, dus je kunt je voorstellen hoe een vertoning het is als wij ergens samen verschijnen. Opmerkingen zo als “Hey, daar hebben we Laurel en Hardy” zijn voor ons dan ook meer regel dan uitzondering, maar we zien er de humor wel van in.

Normaal gesproken heeft Herman totaal geen moeite om wat dan ook naar binnen te werken maar juist vandaag heeft hij last van zijn maag en darmen. Ik steek het op de zenuwen en slaap te kort want de laatste dagen waren een hele uitdaging geweest om dit alles in goede banen te lijden.

Op de eerste plaats hadden we de colomibaanse douane moeten inlichten op een vliegveld in Colombia. De douane daar zal ons voor een standaard controle uit de rij pikken en ons zo genaamd fouilleren in een aparte ruimte. Hier zullen we blijven wachten tot het vliegtuig bijna vertrekt en de douaniers zullen ons dan bij de gate naar het vliegtuig afzetten, zodat verder niemand ons kan lastig vallen of controleren. Verder moest alles in het werk gezet worden om alle verdachten in Nederland vandaag aan het werk te hebben, zodat we iedereen met één operatie kunnen oppakken. Ook moest in Nederland de politie en marechaussee ingelicht worden en klaar staan op het moment dat alles van start zou gaan. Zo waren er nog een heleboel meer zaken die de afgelopen dagen geregeld moesten worden en dat allemaal zonder dat er meer mensen van op de hoogte waren dan uiterst noodzakelijk was.

Nu alles dus tot in de puntjes geregeld was, en zowel de verdachten als wij op onze plaats waren, kon de show gaan beginnen.

Inmiddels was het 05:15 uur en had ik mijn bagage met de cocaïne zo goed als ik kon ingepakt. Het hoefde gelukkig allemaal niet zo mooi en strak want we stonden immers aan de goede kant van de wet, maar toch voelde ik me hier niet helemaal bij op mijn gemak. Stel je voor dat we onderweg naar het vliegveld per ongeluk zouden worden gecontroleerd door zo een politieagentje die zijn strepen nog moet halen en zichzelf op de kaart wil zetten. Voordat wij zouden kunnen uitleggen wie we zijn en wat de bedoeling is zit je in dit soort landen al lang en breed in een gevangenis en dat is wel het laatste wat je moet willen. Twee buitenlandse agenten die zogenaamd drugs aan het smokkelen zijn tussen allemaal echte drugsdealers en smokkelaars, ik wilde er liever maar niet te veel bij stil staan.

Toen ik met mijn volgepakte tassen weer het kleine Colombiaanse huiskamertje in stapte zag ik Herman met een grote grijns op zijn gezicht een lege schaal voor zich houden. Hij had warempel alle tien de bollen naar binnen gekregen en kon er zelf behoorlijk van genieten dat hij dat voor elkaar had gekregen.

Toen ik hem vroeg hoe hij dat voor elkaar had gekregen bleef hij maar lachen en vertelde mij toen dat hij eerst even snel een paar gekookte eieren in zijn geheel naar binnen had laten glijden en daarna de bolletjes. Ik vond het allemaal prima maar zag de lol, die hij er kennelijk aan had, niet van in. Toen ik hem vroeg wat er dan toch zo grappig aan was legde hij me uit dat er die avond in Nederland een verdachte douanier zijn uitwerpsels zou moeten gaan doorzoeken, opzoek naar de tien bolletjes. Herman zag het al helemaal voor zich hoe die vent van zijn stokje zou gaan als hij daarmee bezig was, want toen hij zei dat hij een paar eieren had gegeten bedoelde Herman eigenlijk een hele doos. Nu ik ook datzelfde beeld even voor ogen kreeg moest ik me wel overgeven aan een enorme lachbui zo als ik die in geen tijden had gehad. De spanning was er af.

Over een half uurtje zou de taxi die ons naar het vliegveld moest brengen al komen dus dronken we nog snel een kop echte Colombiaanse koffie en ruimde het huisje, waar we de laatste dagen onze toevlucht in hadden gezocht, nauwkeurig op alsof wij er nooit geweest waren.

Precies om 06:00 uur kwam er een taxi aanrijden en stopte bij ons voor de deur. Ik liep naar de chauffeur en vroeg of dit de taxi was die ons naar het vliegveld zou brengen. De man reageerde hier positief op en wilde direct uitstappen om ons te helpen de bagage naar de taxi te brengen.

Op dat moment kwam Herman gelukkig al aan met de meeste van onze tassen en maande de chauffeur lekker te blijven zitten want hij zou zelf nog wel een keertje lopen. Ik zat er echt niet op te wachten dat de taxichauffeur aan mijn bagage zou komen aangezien er 20 kilogram aan pure cocaïne in verstoppt zat. Herman propte snel de bagage in de kofferbak van de taxi en ging de laatste 2 tassen halen terwijl ik besloot om maar een praatje te maken met de chauffeur om deze af te lijden.

Ik complimenteerde de man met hun mooie land en vertelde hem dat we zeker nog eens terug kwamen. De man begon een heel verhaal over plaatsen en steden die we dan zeker eens moesten gaan bekijken, omdat daar zo veel te zien en te doen zou zijn. Ik stond niet echt te luisteren want het was niet echt mijn intentie om hier ooit met vakantie naar toe te gaan. Geef mij maar de warmte en vertrouwdheid van landen als zuid Frankrijk, Spanje of Portugal, dat is ook leuker voor het gezin.

Beetje wandelen, oude gebouwen en kastelen bezoeken, beetje op het strand liggen.... Ja, dat is meer aan ons besteed dan hierzo in een land waar criminaliteit en drugs alles overheersend zijn en je als toerist altijd op je hoeden moet zijn of je niet belazerd of bestolen wordt.

Gelukkig zag ik in mijn ooghoeken Herman de sleutel van het huisje bij de burens in de brievenbus gooien zo als afgesproken, en kwam hij deze kant op met de laatste twee tassen.

De hele rit, die een goed uur in beslag zou nemen, vertelde de chauffeur honderd uit over al het moois wat zijn land te bieden had. Hij vertelde met zo veel enthousiasme en gevoel over zijn land dat het bijna interessant was om naar te luisteren. Ik zeg bijna, want soms vergat hij even dat we geen Colombiaans spraken en half in een verhaal schakelde hij dan over van Engels naar zijn moedertaal en daar konden wij echt geen houd van maken. Voor de rest was de rit een normale rit geworden zonder politiecontroles of andere gekke dingen en waren we tien minuten eerder dan gepland op het vliegveld aangekomen. Dat was ook eigenlijk wel een beetje te verwachten want in Colombia zijn er niet zo heel veel mensen met een auto op de weg rond dit tijdstip.

We bedankten de chauffeur voor de rit en gawe hem een dikke fooi waarna we onze bagage uit de kofferbak haalde. De taxi reed weg en wij staan voor de hoofdingang van het vliegveld in Colombia met 20 kilogram drugs in onze bagage. Even breekt de paniek mij uit want stel dat alles mis loopt en dat onze mensen vandaag niet aan het werk zijn hier bij de douane? Stel dat een drugshond hier ons buiten besnuffeld en we zo betrappt worden? Wat als....

En toen kwam de rust weer teug in mijn lijf. Hier was ik voor opgeleid, hier had ik jaren voor getraind en het was niet de eerste keer dat ik het deed. De training, opleiding en de routine namen weer bezit van mijn lijf en geest en er brak een kleine glimlach door op mijn gezicht. Dit had ik nou altijd net voordat de echte actie begon. Een moment van totale paniek gevolgd door de rust en kalmte die de rest van een opdracht of missie de overhand zou hebben.

Herman kende dit wel van me en dus vanaf het moment dat de taxi wegreed bleef hij net zo lang wachten om iets te zeggen totdat hij zag dat er een glimlachje doorbrak op mijn gezicht.

“Zo”, zei Herman “ik zie dat je er klaar voor bent, mooi want ik heb ondertussen even de boel gade geslagen en heb gezien dat er in de verte zo een vent aankomt met een drugshond dus laten we maken dat we naar binnen komen.”

Ik keek op mijn horloge en zag dat het inmiddels 07:14 uur was, eigenlijk een minuut eerder dan gepland om naar binnen te gaan maar het was dat of misschien besnuffeld worden door een drugshond en dan zou alles zo ie zo voor niets zijn geweest. Ik gaf Herman een knikje en volgde hem getrouw door de enorme draaideuren naar binnen en toen begon onze missie pas echt voor mij gevoel.

Binnengekomen in een enorme hal, die nog groter leek omdat hij nog zo leeg was op dit tijdstip, namen wij eerst de hele ruimte in ons op. Het was dus een grote ruimte met een paar incheckbalies op een rijtje, waarvan er twee open waren, en een paar hekjes die iets aan moesten geven waar je dan een soort van rij kon maken als het druk was. Verder liepen er wat schoonmakers rond en waren er een paar gesloten deuren. In eerste instantie leek het dus een gewone situatie op een nog rustig vliegveld vroeg in de morgen. Herman kwam weer in beweging en gaf aan dat we naar de balie moesten gaan om ons in te checken want het was 07:15 uur geweest. Ik wilde ook net in beweging komen toen ik zag dat er een groepje van 3 douaniers uit een kamertje kwamen vanachter één van die gesloten deuren.

De voorste en tevens grootste van het stel floot direct op zijn vingers en wees eerst naar mij en toen naar Herman. Herman kwam weer naast me staan en wachtte met mij af wat er komen ging. De drie mannen stonden, zo leek het, in een paar stappen voor onze neus en keken ons zeer dreigend aan. De langste man sprak ons aan en vroeg of wij engels spraken terwijl de ander twee mannen onze benen een soort van onder schot hielden.

Ik zei hem dat we Engels spraken en hier een weekje op vakantie waren geweest om uit te rusten en onze vriendschap weer wat nieuw leven in te blazen. De man mompelde wat tegen zijn collega's in hun eigen taal waarop de twee andere ons eens aankeken en een beetje moesten lachen. Ik vroeg me even af of dit wel onze mensen van de douane waren die ons zouden helpen of toch ook niet.

In mijn ooghoeken zag ik nog een deur opengaan waar weer een groep van 3 man uit kwam. Deze leken ook wel in onze richting te willen komen maar voordat ik er erg in had werden wij door het groepje van drie, wat ons al had benaderd, een kamertje in gedrukt en sloot achter ons de deur doormiddel van een flink schuifslot.

Daar zaten we dan, alleen maar kunnen hopen dat de juiste douaniers ons mee hadden genomen en dat we dus niet bij die andere groep moesten zijn.

De lange man die duidelijk de leiding had vroeg mijn naam, waarop ik antwoorde zo als afgesproken, "Storm, James Storm." Daarna vroeg de man aan Herman om zijn naam en die antwoorde met "Sunny, Mark Sunny." Even brak er een glimlach op de gezicht van de man los en hij stelde ons zijn tweede vraag, "Wat is de bedoeling van uw reis geweest?"

Hierop antwoorde Herman zo als afgesproken "het bekijken van uw afwateringssystemen."

Kennelijk was dit genoeg voor de man, want hij zij iets tegen de andere twee mannen in het kleine, mufte kamertje waarop zij hun wapens vergrendelde en nonchalant over hun schouders gooide.

Als hij het nog niet helemaal vertrouwde had hij ons nog twee afgesproken vragen kunnen stellen maar dat was kennelijk niet nodig. De man vroeg vervolgens om onze paspoorten en toen hij deze bekeken had was het duidelijk dat we goed zaten want hij stelde zichzelf voor als Luitenant Mario, ons contactpersoon. Vervolgens vroeg hij om onze incheckkaarten en nadat hij deze van ons had overgenomen gaf hij ze af aan de twee mannen die onmiddellijk hierop de kamer verlieten.

Luitenant Mario, met zijn één meter negentig, had duidelijk al een heel verleden achter zich. Een verleden wat duidelijk de nodige sporen had achtergelaten in zijn gezicht. Dan bedoel ik niet alleen zijn diep liggende donkere ogen met de enorme wallen eronder of de totale uitdrukking van verbitterdheid in zijn gezicht maar vooral de twee littekens op zijn gezicht waarvan er één duidelijk door een mes was aangebracht en de andere zeer waarschijnlijk door een kogel die rakelings langs zijn gezicht was gegaan. Zijn oude versleten uniform weerspiegelde wat dat betreft wel een beetje de toestand waarin deze man leek te verkeren. Wat daarbij wel enorm in het oog sprong was het pistool in het holster wat aan zijn bovenbeen zat. Deze trok direct mijn aandacht want het leek sprekend op een Glock 12 mm maar dan geheel in het goud, en dit had ik nog nooit ergens eerder gezien bij een gewone luitenant in dienst van de regering.

Het viel Mario kennelijk op dat ik naar zijn been zat te staren want doormiddel van een overdreven kuch leidde hij mijn aandacht af en ging toen zitten op een comfortabele stoel tegenover ons. Daarna schoof hij direct zijn stoel aan zodat zijn benen onder het bureau verdwenen. Als dit alles achter de rug was moest ik nog eens uitzoeken hoe dat nou precies met dat pistool zat want iets klopte er gewoon niet voor mijn gevoel, en mijn gevoel heeft er maar zelden naast gezeten in het leven.

Luitenant Mario legde even kort uit dat we ongeveer een uurtje in dit kamertje zouden blijven en dan volgens afspraak begeleid zouden worden tot aan het vliegtuig waarmee we in één keer door zouden vliegen naar Schiphol, waar ons net zich dan zou moeten gaan sluiten. In de tussentijd zouden de twee andere mannen die er eerder nog bij waren ons al vast inchecken met de kaarten die we af hadden gegeven. Op het laatste moment zouden ze onze bagage naar het vliegtuigruim brengen zodat deze als eerste het vliegtuig zouden verlaten op Schiphol. Dit alles was dus allemaal prima geregeld en er kon wat ons betreft niet veel meer fout gaan. De luitenant regelde wat te eten en drinken voor ons maar om de één of andere reden leek Herman er niet zo van te kunnen genieten. Kennelijk hadden zijn ingewanden het toch maar moeilijk het al die eieren en de tien bolletjes die hij een paar uur geleden al naar binnen had gewerkt.

Einde deel 1

Budgetrecept

Blote billetjes in het gras

Benodigdheden voor 2 personen :

Ingrediënten en kosten:

200 Gram snijbonen, gesneden

1 Klein potje witte bonen

500 Gram aardappels, geschild en in gelijke stukken

1 Flinke eetlepel crème fraîche

1 Theelepel tijm

Snufje nootmuskaat

Zout en peper, naar smaak

Kosten : Niet bekend.

Bereiding :

Kook de aardappels in een flinke pan met gezouten water (aardappels moeten net onder staan) gaar in ca 15 tot 20 minuten. Verwarm intussen in een klein pannetje de witte bonen in hun vocht.

Kook de snijbonen 8 tot 10 minuten afhankelijk van hoe klein ze gesneden zijn. Proef een stukje en beoordeel dan zelf of je ze voldoende gaar vindt. Ik gebruikte een kleinverpakking van de Albert Heijn, prikte er enkele gaatjes in en deed ze 7 minuten in de magnetron. Zo stond dit op de verpakking en dat leek me handig en dat bleek het ook.

Giet de aardappels af als ze gaar zijn. Laat de witte bonen uitlekken in een zeef. Deze zijn nu ook warm.

Stamp de aardappelen samen met de crème fraîche. Kruid met een beetje zout en peper en een snufje nootmuskaat. Roer goed door.

Voeg nu de snijbonen, witte bonen en tijm toe en roer nogmaals goed door. Proef het geheel en kruid eventueel na met zout en peper naar smaak.

Serveer met een lekker stukje vlees zoals een slavink en jus.

Eet smakelijk !

Spreekwoorden

Wie zichzelf bewaart, bewaart geen rotte appel.

Je moet voorzichtig omgaan met jezelf, want het is niet vervangbaar.

Klagers hebben geen nood en pochers hebben geen brood.

Zowel klagers als pochers kunnen de zaken nogal eens overdrijven.

Water loopt altijd naar de zee.

Rijken worden altijd maar rijker.

Komt men over de hond, dan komt men over de staart.

Als de grootste moeilijkheden overwonnen zijn, dan komt de rest vanzelf.

Die de minste tanden hebben, kauwen het meest.

De domste mensen voeren gewoonlijk het hoogste woord.

Om de kracht van het anker te voelen, moet men de storm trotseren.

Pas als men iets ernstig meemaakt, weet men op wie men kan vertrouwen.

Peter Luysterburg

Twee papegaaien zitten in een kooi. zegt de een tegen de ander: "Pff, wat heb ik het warm!"
Zegt de ander: "Zal ik de kooi dan even voor je openzetten?"

Wat zegt een dom blondje als ze de telefoon oppakt?
Hoe weet jij dat ik hier ben?

Baas tegen werknemer: "Jan, je weet toch dat je op werk niet mag roken!"
Jan: "Wie zegt dat ik aan het werken ben?!"

Een Hollander moet een opstel over een tenniswedstrijd schrijven.
Na 2 minuten mag hij het lokaal verlaten. En weet je wat op zijn blad stond?
De wedstrijd werd afgelast wegens regen.

Ambtenaren zijn de beste echtgenoten. Als ze 's avonds thuiskomen zijn ze nog niet moe én ze hebben de krant al gelezen.

Een man komt bij de dokter, en vraagt: "Zijn mosselen gezond?" "Ik weet het niet meneer" zegt de dokter, "ze zijn nog niet langs geweest!"

Wat is het verschil tussen een echte drummer en een drumcomputer?
Een drumcomputer heeft een geheugen.

Komt een politieman controle uitoefenen langs de waterkant. "Jonge man je mag hier alleen maar vissen met een visvergunning". "Oh, hartelijk dank voor de tip! Ik probeer het de hele tijd al met een regenworm".

Jantje logeert in de vakantie bij oma, die hem opeens in de hoek van de kamer ziet staan. Oma vraagt hem waarom hij dat nu doet. Jantje legt uit: "Volgende week is de vakantie voorbij en moet ik weer naar school, dus ben ik vast aan het oefenen."

Peter Luysterburg

Oplossingen puzzels

Oplossing legpuzzel pagina 17

	S	C	H	U	I	N	S		B	E	V	L	O	G	E	N
K		O		I			L		O		O		D			A
W	I	N	S	T			E		E		O	V	E	R		A
E		F		E	N	K	E	L	I	N	G			U		L
B	I	J	E	E	N		R		I			D	E	K	B	E
B		T					I		D	U	O		E		B	H
E		T	O	P	J	E					C	O	L	L	E	G
L	U	I		I			L	U	N	C	H		T		R	K
	I		S	L	I	K			A							
S	T	A	P			I			P							
O			A	D	O	P	T	I	E							
M	O	S		R					E							
M		T	R	A	P	A	U	T	O							
I		R		V				I		P						
G		I		E				T	O	E						
E	L	K	A	N	D	E	R			N						
	O		B		R			O		I						
H	O	N	D		U			E	E	N						
	N		I	J	S	K	A	P		G						

Oplossing Filippinepuzzel van pagina 29

1	¹³ S	C	H	⁵ R	⁶ E	D	⁶ E												
2	V	⁶ E	R	⁹ D	¹ O	E	⁹ M	⁹ D											
				3	V	⁸ A	D	E	⁵ R	⁶ D	¹⁰ A	¹⁰ G							
		4	¹¹ U	¹² I	⁹ T	D	¹⁰ A	¹⁰ G	E	² N	D								
5	⁹ D	O	R	⁵ D	¹ O	G	⁶ N	⁶ E											
6	A	³ F	T	⁸ A	² N	D	¹³ S												
7	¹¹ U	⁴ K	⁴ K	¹² I	E														
8	W	⁸ A	⁷ T	E	R	¹³ S	⁷ T	² A	⁹ N	D									
9	L	⁸ A	¹⁰ G	⁵ E	R	⁸ W	⁸ A	L											
10	A	⁴ K	⁴ K	E	R	¹ B	¹¹ O	¹¹ U	W										
11	⁷ T	⁶ H	E	M	A														
		12	⁸ B	⁵ A	R	⁶ K	⁶ E	⁶ E	⁶ P	⁶ E	R								
13	¹ O	P	¹ O	³ F	³ F	E	¹² R	¹⁰ I	¹⁰ N	¹⁰ G									

Strips – FC Knudde

In samenwerking met
Drukkerij Joannaplantsoen
huisdrukkerij@zeelandnet.nl